

کد خیر: ۶۶۵۲۶

سه شنبه ۴ آبان ۱۳۹۵ ۹:۱۰

://...//۴۰۱۶/۴۸۲۴

سلمانی, علی

یکی از محورهای بحث کانت در نقد قوه حکم آن است که نشان دهد زیبایی شناسی نه به لذت و ادراک حسی وابسته است و نه وابسته به مفهوم سازی؛ بلکه تجربه خاصی است که از تعادل میان خیال و عقل حاصل می شود. و لذتی ضروری است و چیزی است که بدون هیچ مفهومی به متعلق رضایتی ضروری شناخته شود. کانت بعد از تحلیل زیبایی با یک تناقض مواجه می شود که زیبایی از طرفی حکمی ذوقی محض است و صرفاً شخصی است. و از طرفی دیگر ضروری و کلی است؛ بر این اساس وی در صدد رفع این تناقض برآمد. در این پژوهش برآنیم تا موفقیت کانت در مسأله استنتاج را مورد ارزیابی قرار دهیم و این که آیا کانت در استنتاج احکام زیبا شناختی محض موفق بوده است؟ و نتیجه اینکه وجه ضمان کلیت در حکم ذوقی محض « پیشینی بودن سوژکتیویستی ذوق » است. و در پایان به نقد و بررسی منتقدین دیدگاه کانت پرداخته خواهد شد.